

ข ใดใครคิดว่าเราเป็นคนชาติเดียวที่กินแมลง แล้วละก็เข้าใจผิดครับ มีอีกหลายชาติที่กินแมลงเหมือนกัน

มีอยู่ชาติหนึ่งที่นิยมกินมดพันธุ์พิเศษราคาสูง จนถึงกับเอาไปปรุงเป็นอาหารพิเศษประจำท้องถิ่นของตนเองทีเดียว

ชาวเมือง Silveiras ที่มีจำนวนประมาณ 6,000 คน ในบราซิลนิยมกินมดพันธุ์ Icas หรือพันธุ์นางพญามดเป็นอาหารพิเศษมาแต่ดึกดำบรรพ์ เมืองนี้ตั้งอยู่ระหว่างเมือง São Paulo กับ Rio de Janeiro (เมืองที่มีรูปปั้นพระเยซูขนาดใหญ่อยู่บนเขาริมทะเล)

มดพันธุ์นี้เป็นอาหารพิเศษที่นิยมกันในหมู่คนบราซิลที่มาจากถิ่นอื่นด้วย ผู้คนซบถนับเป็นร้อยๆ กิโลเมตรมาเมืองนี้เพื่อซื้อเอาไปทำอาหาร อย่างว่าแหละครับ ถือว่าเป็น ยาปฏิชีวนะและเป็นยาปฏิชีวนะตามธรรมชาติ (Natural antibiotics)

ชาวพื้นเมืองซึ่งคืออินเดียนแดงในทวีปอเมริกาใต้ นับเป็นสิบเป็นร้อยชีวิตคนที่ถือว่ามดพันธุ์นี้เป็นแหล่งของโปรตีนสำคัญแทนปลาและลิงป่า

ฤดูที่มันออกมาจากใต้ดินก็คือเมื่อฝนเริ่มตกในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน มันถูกไล่ด้วยน้ำจนอยู่ใต้ดินอีกไม่ได้ ตลอดเวลาไม่กี่อาทิตย์นั้นมันก็กลายเป็นอาหารและเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตของเมืองนี้ ชาวบ้านไล่จับมันแล้วเอามาล้างใส่ช่องแข็งตู้เย็นไว้บริโภคเองและขายบรรดานักกินที่แหกกันมาซื้อ

มดนางพญานั้นทั้งอ้วนและตัวใหญ่ มีขนาดใหญ่ได้ถึงประมาณ 2-2.5 เซนติเมตร และดูได้เรื่อง ถ้ากินดิบๆ แบบจับใส่ปากเลยเหมือนที่หลายคนกินจะมีรสชาติคล้ายมันต์

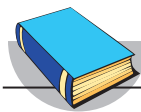
อย่างไรก็ดี ปีที่ผ่านมามีจำนวนที่จับได้น้อยลงเพราะถูกฆ่าโดยยาฆ่าแมลงที่ใช้กับต้นยูคาลิปตัสที่เพิ่งปลูกกันมากในแถบนั้นเพื่อเอาเยื่อมาทำกระดาษ

ชาวบ้านแถบนั้นไม่คิดจะส่งออกไปต่างประเทศเหมือนที่ทำกันในโคลัมเบีย ที่นั่นเขากินมดพันธุ์ Atta เดียวกัน ซึ่งมีชื่อเรียกว่า "hormigas culonas" หรือมดพันธุ์นางพญากันใหญ่ ชาวบ้านที่นั่นส่งออกไปฝรั่งเศสและอังกฤษ ซึ่งเขาจะเอามาจุ่มในซ็อกโกแลตและขายในร้านไอศกรีมราคาแพงเพราะเป็นของพิเศษ

ก ารกินมดพันธุ์นางพญาของบราซิลของคนกลุ่มนี้ทำให้เกิดความรังเกียจในคนบราซิลอื่นๆ และชาวโลกเพราะมันดูน่าเกลียดน่ากลัว ไม่มียี่ห้ออะไรจะกินแล้วหรือไร อย่างไรก็ดีสำหรับคนที่เข้าใจคำว่าวัฒนธรรม การกินมดกินแมลงไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาด บรรพบุรุษของมนุษย์ก็ล้วนกินสิ่งเหล่านี้ซึ่งมีอยู่ในธรรมชาติโดยเป็นแหล่งโปรตีนสำคัญเพื่อความอยู่รอดจนพวกเรามีชีวิตเกิดขึ้นมาได้

ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดบางครั้งมีการพูดถึงการกินแมลงในบ้านเรา รายการโทรทัศน์ประกวดก็มักนำไปดูร้านขายแมลงทอดในบ้านเรา คนทั่วโลกอาจคิดว่ามีเฉพาะในบ้านเรา

ทั้งที่จริงแล้วการกินแมลงนั้นมียุคทั่วไป ในอินเดีย พม่า ลาว เขมร บราซิล โคลัมเบีย อีก

อาหารสมอง วีรกร ตวีเศศ

คนบราซิลก็กินแมลง

หลายประเทศในอเมริกาใต้

ชาวพื้นเมืองในออสเตรเลีย ในรัฐควีนส์แลนด์กินมดเขียวทั้งที่เป็นตัวๆ และเอาไปบีบในน้ำเพื่อให้ได้น้ำที่มีรสชาติเปรี้ยวถูกปาก

ความเปิดเผยของสังคมเราไม่จะเป็นการกินหนอนมะพร้าว ("รด่วน") ตักแทนปลาทั้งก้านสารพัดแมลง งูเงี้ยวเขี้ยวขอ รวมไปถึงตัวเงินตัวทอง และอื่นๆ ทำให้คนต่างประเทศเผลอนึกว่าคนไทยเป็นคนประหลาดชาติเดียวที่กินสิ่งเหล่านี้

ความจริงแล้วคนชาติอื่นๆ โดยเฉพาะในแอฟริกา อเมริกาใต้ เอเชีย ล้วนบริโภคแมลงและตัวประหลาด (รวมทั้ง กุ้งเือง) ด้วยกันทั้งสิ้น

ประเพณีกินมดนางพญาสืบทอดมาจากคนพื้นเมืองของบราซิลที่ปัจจุบันผสมผสานกับคนผิวขาวโดยเฉพาะคนโปรตุเกส (บราซิลเป็นประเทศเดียวในอเมริกาใต้ที่พูดโปรตุเกส ไม่พูดภาษาสเปน) ที่ไปตั้งรกรากมานับร้อยๆ ปี จนมีประชากรรวมทั้งประเทศ 190 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ร้อยละ 48 เป็นคนผิวขาว ร้อยละ 44 เป็นลูกผสมฝรั่งกับคนพื้นเมือง ผิวดำร้อยละ 7 (จำแปลได้ไหมครับ)

บราซิลเป็นประเทศใหญ่โตจนถูกนับเป็นส่วนหนึ่งของ "มหาอำนาจ BRIC" ในโลกคือ บราซิล-รัสเซีย-อินเดีย-จีน บราซิลเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกาใต้ และใหญ่เป็นอันดับห้าของโลกทั้งในมิติจำนวนประชากร (3 ใน 4 เป็นคาทอลิก) และพื้นที่ รัวรายด้วยทรัพยากรธรรมชาติ

และสำคัญที่สุดคือเป็นอภิมหาอำนาจ

ลูกหนังของโลก แต่นี้ก็เหลือพอจะตื่นต้น นอกจากจะกินมดกินแมลงเหมือนพวกเราแล้ว

ก ใน Wikipedia หรือเอนไซโคลพีเดียออนไลน์ภายใต้หัวข้อ ant มีการพูดถึงการ

เครื่องเคียงอาหารสมอง

ก นทุก ๆ คนทุกคนล้วนเกี่ยวข้องกับสิ่งมหัศจรรย์ทางวิทยาศาสตร์ นั่นก็คือการเปลี่ยนจากการตื่นเป็นหลับ อย่างไรก็ดี หลายคนทำได้ยาก คนเหล่านี้จะบอกว่าไม่มีอะไรเลยร้ายเท่ากับการนอนไม่หลับ

การนับแกะโดดข้ามรั้วอาจช่วยบางคนให้หลับ แต่สำหรับบางคนแล้วยิ่งทำให้นอนไม่หลับยิ่งขึ้น นักวิทยาศาสตร์พยายามเข้าใจกระบวนการหลับของมนุษย์เพราะหากเข้าใจแล้วการแก้ไขปัญหานอนไม่หลับก็ทำได้ง่ายขึ้น

เมื่อเดือนกันยายนปี 2010 นักวิจัยที่ Washington State University ช่วยให้เราเข้าใจกระบวนการนี้มากขึ้นอย่างสำคัญ โดยพบว่ากุญแจสู่การนอนหลับคือโมเลกุลสำคัญของร่างกายที่เรียกว่า ATP ซึ่งเป็นสารเก็บสะสมพลังงานเพื่อไว้ใช้ในกระบวนการเผาผลาญพลังงานของร่างกาย James Krueger นักประสาทวิทยาและพวกพบว่าการยิงเซลล์ประสาทในสมองซ้ำซากในขณะที่เราตื่นอยู่ก่อให้เกิดการปล่อย ATP ไปสู่ช่องว่างระหว่างเซลล์ เมื่อโมเลกุลดังกล่าวสะสมมากขึ้นมันก็จะไปเชื่อมต่อกับเซลล์ประสาทและเซลล์สนับสนุนอื่นๆ การเกิดขึ้นเช่นนี้ทำให้เซลล์สามารถดูดซับสารเคมีซึ่งจะทำให้เข้าสู่สภาวะหลับ

การค้นพบครั้งนี้ถือว่าการหลับไม่ใช่เรื่องของสมองทั้งส่วน การหลับเกิดขึ้นเฉพาะในวงจรประสาทซึ่งคิดค้นชีวิตชีวในเวลากลางวันจนมี ATP ปล่อยออกมามากที่สุด

ทั้งหมดนี้หมายความว่าบางส่วนของสมองยังคงตื่นอยู่โดยเปรียบเทียบกับหลังจากที่เราหลับไปแล้ว (นี่คือคำอธิบายการหลับในหรือหลับในขณะที่ตาเปิดหรือการละเมอลุกขึ้นเดินหรือไปทำอะไรระหว่างหลับโดยไม่รู้ตัว)

นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าถ้าเข้าใจบทบาทของ ATP ในกระบวนการหลับมากกว่านี้จะนำไปสู่การได้มาซึ่งยาใหม่ๆ ที่จะช่วยคนนอนไม่หลับตลอดจนโรคเกี่ยวกับการหลับทั้งหลายเช่นนอนหลับไม่นาน นอนหลับยาก นอนหลับแล้วละเมอลุกขึ้นจากที่นอน ฯลฯ

น้ำจิ้มอาหารสมอง :

เวลามีคู่ขลับ	เหลือเหลิง
ปล่อยจิตระคิดละเลิง	โล่งแล้ว
ถึงทุกข์แทบปนเปิง	เปลืองชีพ
เพื่อนักมักไม่แคล้ว	เหตุร้ายเร็วถึง

(พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 5 จากลิลิตนิทราชาคริต)

กินแมลงและไข่มดในบ้านเรา (แถมมีรูปด้วย) ตลอดจนระบุว่าไข่มดแดงเป็นอาหารที่มาจากภาคอีสาน ซึ่งที่จริงแล้วกินกันในทุกภาคและกินกันมายาวนาน จนไม่รู้ว่ามีมันเริ่มมาจากที่ใด มนุษย์แสวงหาสารเปลี่ยนโลหะให้กลายเป็นทองและยาอายุวัฒนะมานับพันปี เมื่อหาทั้งสองอย่างไม่ได้เพราะไม่มีก็หันมาหาไข่มดแดงในแทบทุกวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปเอเชียซึ่งดูจะมีศรัทธาในพืชสมุนไพรและสัตว์มากกว่าโลกตะวันตก เนื่องจากสัตว์และพืชอยู่รอดได้ง่ายกว่าในอากาศอบอุ่น

มดนางพญาของบราซิลจะรอดจากยาฆ่าแมลงและความบ้ำคั่งของรสนิยมและอำนาจซื้อที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชาชนหรือไม่ คนที่จะตอบได้ก็คือคนบราซิลเอง การเห็นคุณค่าของทั้งชีวิตมันและวัฒนธรรมดั้งเดิมของการกินอาจนำไปสู่จุดสมดุลได้ในอนาคต トラบที่คนบราซิลตระหนักถึงทั้งสองลักษณะ

กินกรวด กินถนน กินดาวเทียม เขายังกินกันได้เลย นับประสาอะไรกับการกินมดกินแมลงที่บรรพบุรุษของเรากินกันมาแต่ดึกดำบรรพ์

การกินมดของคนบราซิลและคนไทยไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดถึงแม้จะไม่ใช้สิ่งน่ากินก็ตาม **ที่น่าประหลาดก็คือการที่สังคมอื่นเห็นว่าการกินสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องน่ารังเกียจหรือป่าเถื่อนเอามาก ๆ**